Szekrényes Éva
Az Európai Parlament alakuló ülése (2014. július 1–3.)

A megnyitó

Az Európai Parlament (EP) 8. jogalkotási ciklusának alakuló ülését 2014. július 1. és 3. között tartották Strasbourgban. Az alakuló ülést Gianni Pittella (S&D, olasz) az Európai Parlament megbízott elnöke nyitotta meg. Pittella reményét fejezte ki, hogy az új parlamenti ciklusban meg tudnak majd felelni a választók elvárásainak, és Európa valóban közelebb kerül a polgárokhoz.

Ezt követően a résztvevők meghallgatták az európai himnuszt, Beethoven *Örömódá*ját, amelyet egy kisebbség: a Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája (EFDD) képviselőcsoport egyes képviselői az elnöki emelvénynek hátat fordítva, egyesek pedig ülve maradva hallgattak végig.

Az Európai Parlament elnökének megválasztása

Az Európai Parlament elnöki posztjára a képviselőcsoportok négy jelöltet állítottak: Pablo Iglesias Turrión (GUE/NGL, spanyol), Sajjad Karim (ECR, brit,) Ulrike Lunacek (Greens/EFA, osztrák), Martin Schulz (S&D, német). Ezt követően az Európai Parlament elnökjelöltjei – nevük szerinti abc sorrendben – 5-5 perces beszédekkel mutatkozhattak be. Az Európai Parlament elnöki jelöltségéhez az eljárási szabályzat 15. cikke szerint egy képviselőcsoport, vagy legalább negyven képviselő ajánlására volt szükség. Az ajánlásokat 2014. június 30. 19.00 óráig lehetett benyújtani.

Elsőként az elnöki posztért a GUE/NGL képviselőcsoport nevében induló Pablo Iglesias Turrión kapott szót, aki azt hangsúlyozta, hogy megválasztása esetén egész Európát akarja képviselni. Iglesias Turrión megemlékezett a fasizmus áldozatairól, örömét fejezte ki, hogy Európának és Spanyolországnak is sikerült ezen a nehéz korszakon túljutnia. A baloldali elnökjelölt úgy vélte, nem szabad hagyni, hogy az európai polgárok a pénzügyi világ rabszolgái legyenek. Fellépést sürgetett az elsősorban a déli országokban tevékenykedő „Trojka” ellen, véleménye szerint Európa legitimitását kell erősíteni és nem a tőkéét. Az Európai Parlamentnek ténylegesen az európai polgárok hangján kell megszólalni, emellett a tagállamok függetlenségének megőrzésére kell törekedni. A rendelkezésre álló 5 perces időkeretet az elnökjelölt meghaladta, a levezető elnök többszöri figyelmeztetése ellenére sem fejezte be felszólalását. Ezt követően (majdnem 7 percnél) kikapcsolták a felszólaló mikrofonját.

Sajjad Karim azt hangsúlyozta, hogy háttéralkuk és politikai megállapodások helyett átláthatóságot, nyitottságot és tényleges demokráciát kíván megteremteni. A jelenlegi parlament a változásra kapta a mandátumát. Úgy vélte, hogy az EP-elnök megválasztásakor az elvszerűségnek felül kell kerekednie a gyorsaságon. Karim szerint az intézményeket egyetlen politikai frakció sem csalhatja csapdába. Úgy vélte, aki nem

a titkos paktum jelöltjére kíván szavazni, az voksoljon rá. Megválasztása esetén a sokszínűséget kívánja majd képviselni.

Ulrike Lunacek szerint az nyilvánvaló, hogy az Európai Parlament megerősödött a választások alkalmával, a kérdés már csak az, hogy mennyire sikerül majd ezt fenntartani. Lunacek úgy vélte, az EP a polgárokat képviseli, és nem a "kormányok titkársága." Egyetlen tagállam miniszterelnöke sem mondhatja meg az EP-nek, hogy kit válasszon meg elnökének. Megválasztása esetén a választópolgárok kérdéseire igyekszik majd választ adni. A megszorító politikával fel kellene hagyni, és olyan Európa kialakítását szorgalmazta, ahol a fiatalok „Európát nem ígéretként, hanem valóságként látják." A zöldpárti jelölt szerint a következő ciklusban olyan fontos kérdésekkel kellene foglalkozni, mint a közös energiapolitika, ahol az Uniónak példát kellene mutatnia a világnak. A Tanács helyett a Parlamentnek kellene döntenie saját székhelyét illetően.

A szocialista Martin Schulz felszólalásában egyedülálló intézménynek nevezte az Európai Parlamentet. Úgy vélte, elnöksége ideje alatt (2012. január 1. – 2014. június 18.) sikerült elérnie, hogy az európai intézmények között megszűnjön a hierarchia, és ezzel az Európai Parlamentnek "óriási demokratikus áttörést" sikerült elérnie. Tekintettel arra, hogy az EP-ben senkinek sem sikerült abszolút többséget szerezni, így az újonnan megválasztott EP-elnöknek együtt kell majd működnie minden képviselőcsoporttal. Schulz szerint a határokon átívelő együttműködés és a politikai csoportok közötti együttműködés az Európai Parlament létének egyik alapeleme.

A jelöltek közül Pablo Iglesias, Sajjad Karim és Ulrike Lunacek is felszólaltak a két nagy képviselőcsoport, az Európai Néppárt (EPP) és az Európai Szocialisták (S&D) ún. háttéralkuja ellen, amely szerint az Európai Bizottság elnöki posztjára – az Európai Tanács 2014. június 26-27-i ülésén született döntés értelmében – Jean-Claude Junckert (EPP) jelölik, míg az Európai Parlament elnöki posztjára, a szocialista Martin Schulzot. Az EPP az EP-elnöki posztjára nem állított jelöltet, a tagállamok szocialista vezetői viszont az Európai Tanács ülésén megszavazták Juncker jelölését.

Az EP eljárási szabályzata szerint a jelöltek felszólalását követően titkos szavazással kerül sor az elnök személyének megválasztására. A szavazást megelőzően német AfD párt képviselője, Ulrike Trebesius (ECR, német) a szavazás név szerinti lebonyolítását kérte, amit Gianni Pittella, az ülés levezető elnöke az EP Eljárási szabályzatára hivatkozva elutasított. Gianni Pittella sorshúzással nyolc szavazatszámlálót jelölt ki. A képviselők szavazólapon jelölték meg az általuk választott jelöltet.[1]

Az Európai Parlament 751 képviselője közül 723-an szavaztak, az érvénytelenül leadott szavazatok száma 111 volt. Az érvényes szavazatok száma, összesen 612 volt, így az

[1] A megválasztáshoz az érvényes szavazatok felére, azaz 50 százalék és egy szavazatra van szükség. Amennyiben az első fordulóban senkinek sem sikerül megszereznie a szavazatok abszolút többségét, úgy második, illetve szükség esetén harmadik fordulóra is sor kerülhet. Amennyiben a harmadik fordulóban sem sikerül megválasztani az elnököt, negyedik fordulóra kerül sor. A harmadik fordulóban a két legtöbb szavazatot szerzett jelölt indul, ekkor azonban az a jelölt nyer, aki a szavazatok többségét megszerzi. Az újonnan megválasztott elnök mandátuma két és fél évre szól majd. Az EP-elnökének megválasztására irányuló folyamatot az Eljárási szabályzat I. cím 2. fejezetének 16.cikke tartalmazza.

abszolút többség megszerzéséhez 307 szavazatra volt szükség. Az első fordulóban Pablo Iglesiasra 51-en szavaztak, Sajjad Karim 101 szavazatot kapott, Ulrike Lunacekre 51-en szavaztak. Martin Schulz, akinek megválasztását az Európai Néppárt is támogatta 409 szavazatot kapott, így *Schulz* nyert el az Európai Parlament elnöki tisztségét a következő két és fél éves időszakra, 2017. január 1-ig. Ezt követően, a hagyományoknak megfelelően, várhatóan néppárti elnök látja majd el az elnöki teendőket.

Martin Schulz megválasztását követően kiemelte, nagyon büszke arra, hogy ő az első, (két egymást követő ciklusban) újraválasztott elnöke az Európai Parlamentnek. Véleménye szerint az EP az Európai Unió "demokráciájának szíve." Schulz úgy vélte, hogy az Európai Bizottság elnöki posztjára jelölt ún. Spitzenkandidatok, azaz topjelöltek, és maga a jelöltállítási folyamat mélyebb változásokat eredményezhet az EU-ban. Schulz beszédében emellett kiemelte a munkanélküliség elleni küzdelem fontosságát, a szociális igazságosság megteremtését, a bevándorlás fontosságát, valamint a természeti erőforrások hatékonyabb kihasználását, mint jövőbeni fontos területeket.

Az Európai Parlament képviselőcsopotjai

Martin Schulz, az Európai Parlament elnöke, az európai parlamenti alelnökök megválasztása előtt (2014. július 1-én) bejelentette az Európai Parlament 8. jogalkotási ciklusának képviselőcsoportjait. Az Európai Parlament eárási szabályzata (I. cím, 4. fejezet 30. cikk) szerint a frakcióalapításhoz a tagállamok egynegyedéből (ez jelenleg 7 tagállam) származó legalább 25 képviselő szükséges.

Az Európai Parlament nyolcadik, 2014 és 2019 közötti jogalkotási ciklusának kezdetén hét – az előző ciklushoz hasonlóan – képviselőcsoport alakult meg. A jogalkotási ciklus folyamán, amennyiben például egyes képviselők kilépnek egy-egy képviselőcsoportból, és ennek következtében nem teljesül tovább a képviselőcsoport alapítás feltétele (7 tagállamból legalább 25 képviselő), úgy a frakció megszűnhet. Az eljárási szabályzat értelmében, ha egy képviselőcsoport tagjainak száma a szükséges határérték alá csökken, az elnök az elnökök értekezlete[2] hozzájárulásával engedélyezheti a képviselőcsoport további működését a parlament következő alakuló üléséig, amennyiben a tagok továbbra is képviselik a tagállamok legalább egyötödét és a képviselőcsoport legalább egy éve működik. Az Elnökök értekezlete határozza meg az egyes képviselőcsoportok és független képviselők, valamint az Európai Unió egyéb intézményei (Európai Bizottság, Európai Tanács, stb.) számára fenntartott helyek elosztását.

[2] Az elnökök értekezlete az Európai Parlament elnökéből és a képviselőcsoportok elnökeiből áll, amelynek ülésein részt vesz egy független képviselő is, ő azonban nem rendelkezik szavazati joggal. A testület feladata az Európai Parlament jogalkotási munkájának ütemezése.

Az EP képviselőcsoportok és a választásokon megszerzett mandátumaik száma

Képviselőcsoportok	**Képviselő-csoportok nevei rövidítve**[3]	**Százalék szerinti eredmény**	**A képviselői helyek száma a 2014–2019 ciklusban**
Európai Néppárt (Kereszténydemokraták)	**EPP**	**29,43%**	**221**
Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége	**S&D**	**25,43%**	**191**
Európai Konzervatívok és Reformerek	**ECR**	**9, 32%**	**70**
Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért	**ALDE**	**8,92%**	**67**
Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal	**GUE/NGL**	**6,92%**	**52**
A Zöldek/Európai Szabad Szövetség	**Zöldek/EFA**	**6,66%**	**50**
A Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája	**EFDD**	**6,39%**	**48**
Egyik képviselőcsoporthoz sem tartozó képviselők	**Függetlenek/ NI**	**6,9%**	**52**

Az Európai Parlament képviselőcsoportjai már korábban megválasztották vezetőiket. 2014. június 4-én – elsőként – alakult meg az EP legnagyobb képviselőcsoportja, az Európai Néppárt frakciója. A képviselőcsoport elnökének Manfred Webert (német) választották. A szocialisták 2014. június 18-án Martin Schulzot bízták meg képviselőcsoportjuk vezetésével, aki ekkor lemondott EP-elnöki posztjáról. Ezt követően, Martin Schulzot 2014. július 1-jén az Európai Parlament elnökévé választották, és elnökként a képviselőcsoport vezetését nem láthatja el. Az S&D képviselőcsoport, Martin Schulz elnökké választását követően Gianni Pittellat - aki megbízott elnökként épp a frakcióvezetővé választott Martin Schulzoz váltotta – választotta a képviselőcsoport vezetőjévé. Az Európai Konzervatívok és Reformerek csoportjának új vezetője a brit Syed Kamall lett. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport vezetője továbbra is Guy Verhofstadt, volt belga miniszterelnök, aki az előző jogalkotási periódusban is vezette a frakciót. A baloldaliakat tömörítő képviselőcsoport (GUE/NGL) Gabriele Zimmert (német) választotta elnökének, aki 2012 óta vezeti a csoportot. A Zöldek képviselőcsoportjában – a szokásoknak megfelelően – társelnöki rendszerben látják el az elnöki tisztséget 2014 és 2017 között is, Rebecca Harms (német) és Phillippe Lamberts (belga) személyében. A Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája esetében a ciklusban az irányítás két emberhez került: a képviselőcsoportot Nigel Farage (brit) mellett az újonnan megválasztott David Borrelli (olasz) közösen irányítja.

[3] A képviselőcsoportok angol elnevezései alapján használt rövidítés.

Az EP alelnökeinek megválasztása

Martin Schulz 2014. július 1-jén EP-elnökké történő megválasztását követően átvette az ülés vezetését a megbízott elnöktől, és nyitó beszédét követően elnökölt az alelnökök megválasztásánál. Az alelnöki jelöltséghez szintén a képviselőcsoportok vagy negyven képviselő ajánlására van szükség. Az európai parlamenti képviselőcsoportok – erősorrendjük függvényében – jelölhetnek egy vagy több személyt az európai parlament alelnöki pozíciójára. Az EP-ben jelenleg 14 alelnök tevékenykedik, feladataik, a plenáris ülések vezetésén túl, különböző szakterületek szerint kerülnek felosztásra. A képviselőcsoportok jelenlegi erősorrendje szerint az Európai Néppártnak hat alelnöke, a szocialisták frakciójának három, míg a többi frakciónak egy-egy alelnöke lehet. Az Európai Néppárt a hat alelnökjelöltje között Pelczné dr. Gáll Ildikót is jelölte az alelnöki posztra. Az S&D frakciónak három alelnöke lehet, az öt további frakció pedig egy-egy alelnököt választhat meg.[4]

Az Európai Parlament 14 alelnöki pozíciójára 15 jelölés érkezett. Az első fordulóban 729 képviselő adta le voksát, amelyből 12 szavazat volt érvénytelen, az abszolút többség megszerzéséhez 359 szavazatra volt szükség. Az első fordulóban hat alelnök jelöltnek sikerült megszerezni a szavazatok abszolút többségét: Antonio Tajani (EPP, olasz) 452 szavazatot, Mairead McGuinness (EPP, ír) 441-et, Rainer Wieland (EPP, német) 437, Ramón Luis Valcárcel Siso (EPP, spanyol) 406, Pelczné dr. Gáll Ildikó 400 szavazatot kapott, míg Adina Ioana Valean (EPP, román) 394 vokssal lett az EP egyik alelnöke.

A második fordulóban három alelnök jelöltnek sikerült megszereznie a szavazatok abszolút többségét: Corina Crețut (S&D, román) 406 szavazattal, Sylvie Guillaumet (S&D, francia) szintén 406, míg David Sassolit (S&D, olasz) 394 szavazattal választották meg alelnöknek. A második fordulóban 704 képviselő szavazott, az érvénytelen szavazatok száma 13, az érvényes szavazatok száma 691 volt. Az abszolút többség megszerzéséhez 346 szavazatra volt szükség.

A harmadik fordulóban az öt alelnököt relatív többséggel választották meg. Ebben a fordulóban 706-an szavaztak, 16 érvénytelenül leadott voks volt, az érvényes szavazatok száma 690 volt. A harmadik fordulóban 377 szavazattal alelnöknek választották Olli Rehnt (ALDE, finn), Alexander Graf Lambsdorffot (ALDE, német) 365, Ulrike Lunaceket (Zöldek/EFA, Ausztria) 319 vokssal, Dimitris Papadimoulist (GUE/NGL, görög) 302, míg Ryszard Czarneckit (ECR, lengyel) 284 szavazattal választották meg az EP alelnökeinek.

[4] Az alelnökök megválasztása is titkos szavazással történik. Az első fordulóban alelnök-jelölteknek a szavazatok abszolút többségét kell megszerezniük. Amennyiben az első fordulóban nem sikerül ezt megszerezni a jelölteknek, második fordulóra kerül sor. Abban az esetben, ha a második fordulóban sem sikerül megválasztani az alelnököket, harmadik fordulóra kerül sor, de ebben az esetben már elég a szavazatok relatív többségét megszerezni. Az alelnökök rangsorát, az Európai Parlament Eljárási szabályzatának 17. cikke szerint a megválasztás sorrendje határozza meg.

Az EP questorainak megválasztása

Az EP eljárási szabályzatának 18. cikke szerint a questorokat az alelnökökhöz hasonlóan választják meg. Az 5 questor megválasztására az Európai Parlament 2014. július 2-i ülésén került sor. A questorok az Eljárási szabályzat 28. cikke szerint az EP működéséért, illetve az EP képviselőket érintő igazgatási- és pénzügyekért felelősek.

Az első fordulóban négy questort sikerült megválasztani, így a második fordulóban már csak egy quaestor megválasztására volt szükség. Az első fordulóban 696 képviselő szavazott, az érvénytelen szavazatok száma 19 volt, az érvényesen leadott szavazatok száma 677 volt. Az abszolút többség megszerzéséhez 339 szavazatra volt szükség. A második fordulóban 608 érvényes szavazat volt, az abszolút többséghez 305 szavazat kellett.

A 2014–2019-es parlamenti ciklus első felében (két és fél évben) az alábbi képviselők látják el a questori feladatokat: Elisabeth Morin-Chartier (EPP, francia, 452 szavazat), Bogusław Liberadzki (S&D, lengyel, 443 szavazat), Catherine Bearder (ALDE, brit, 425 szavazat), Andrej Kovacsev (EPP, bolgár, 420 szavazat) Karol Adam Karski (ECR, lengyel, 347 szavazat). A második fordulóban Cornelis De Jong (GUE/NGL, holland) 261 szavazatot kapott, így őt nem választották meg questornak.

Szavazás a szakbizottságok tagjainak létszámáról

Az Európai Parlament 2014. július 2-i ülésén szavaztak a parlamenti szakbizottságok létszámairól.[5] A képviselők az alábbiakban állapították meg a szakbizottságok tagjainak számát:

	Szakbizottság neve	Szakbizottság rövidítése	Szakbizottság létszáma
1.	Külügyi bizottság	AFET	71 tag
2.	Fejlesztési bizottság	DEVE	28 tag
3.	Nemzetközi kereskedelmi bizottság	INTA	41 tag
4.	Költségvetési bizottság	BUDG	41 tag
5.	Költségvetési ellenőrző bizottság	CONT	30 tag
6.	Gazdasági és monetáris bizottság	ECON	61 tag
7.	Foglalkoztatási és szociális bizottság	EMPL	55 tag
8.	Környezetvédelmi, közegészségügyi és élelmiszer-biztonsági bizottság	ENVI	69 tag
9.	Ipari, kutatási és energiaügyi bizottság	ITRE	67 tag
10.	Belső piaci és fogyasztóvédelmi bizottság	IMCO	40 tag
11.	Közlekedési és idegenforgalmi bizottság	TRAN	49 tag
12.	Regionális fejlesztési bizottság	REGI	43 tag
13.	Mezőgazdasági és vidékfejlesztési bizottság	AGRI	45 tag
14.	Halászati bizottság	PECH	25 tag
15.	Kulturális és oktatási bizottság	CULT	31 tag
16.	Jogi bizottság	JURI	25 tag
17.	Állampolgári jogi, bel- és igazságügyi bizottság	LIBE	60 tag
18.	Alkotmányügyi bizottság	AFCO	25 tag
19.	Nőjogi és esélyegyenlőségi bizottság	FEMM	35 tag
20.	Petíciós bizottság	PETI	35 tag
	Emberi jogi albizottság	DROI	30 tag
	Biztonság- és védelempolitikai albizottság	SEDE	30 tag

[5] Határozatra irányuló javaslat, amelyet az Elnökök Értekezlete az Eljárási szabályzat 196. cikke alapján nyújtott be az állandó bizottságok számbeli összetételéről; a dokumentum száma: 2014/2702(RSO); B8-0001/2014; az elfogadott dokumentum száma: P8_TA-PROV(2014)0001

Ezt követően az Európai Parlament 2014. július 3-i ülésén szavaztak a szakbizottsági tagságokról. Az eljárási szabályzat szerint a bizottságok tagjaira az elnökség[6] tesz javaslatot, ezt 2014. július 2. 19.00 óráig jelentették be.

Magyar képviselők bizottsági főtagságai:

Képviselő neve	**Bizottsági tagság**
EPP magyar delegációja	
Bocskor Andrea	CULT
Deli Andor	TRAN
Deutsch Tamás	CONT REGI- koordinátor
Erdős Norbert	AGRI
Gál Kinga	LIBE DROI
Gyürk András	ITRE
Hölvényi György	ENVI
Kósa Ádám	EMPL
Pelczné dr. Gáll Ildikó	IMCO
Schöpflin György	DEVE AFCO koordinátor SEDE
Szájer József	JURI
Tőkés László	AFET DROI
S&D magyar delegációja	
Niedermüller Péter	LIBE
Molnár Csaba	ITRE
Szanyi Tibor	ENVI
Ujhelyi István	TRAN
Zöldek magyar delegációja	
Jávor Benedek	ENVI
Meszerics Tamás	AFET
Független képviselők	
Balczó Zoltán	ENVI
Kovács Béla	ITRE
Morvai Krisztina	FEMM
Határon túli magyar képviselők	
Csáky Pál	PETI
Nagy József	LIBE
Sógor Csaba	LIBE
WINKLER Iuliu	INTA

[6] Az Elnökség az Európai Parlamentnek a Parlament elnökéből és a tizennégy alelnökéből álló testülete, amelynek a quaestorok tanácsadói minőségben lehetnek tagjai. Az Elnökség ellátja az Eljárási szabályzat által ráruházott feladatokat, továbbá a Parlament belső szervezeti felépítését, a titkárságát és szerveit érintő pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatokat hoz (Eljárási szabályzat 24. és 25. cikkei).

Az EP következő ülései

2014. július 7. és 11. között bizottsági hétre kerül sor Brüsszelben.[7] Az Európai Parlament előző jogalkotási ciklusában, a 2014. január 15-i plenáris ülésén szavaztak a parlamenti bizottságok száma, elnevezése, hatásköre és felelőssége, az Eljárási szabályzat VII. mellékletének módosítása kérdésében. A képviselők az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslat alapján döntöttek. Az elfogadott határozat az egyes szakbizottságok hatáskörére vonatkozóan fogalmazott meg pontosításokat és kiegészítéseket. A következő jogalkotási ciklusban továbbra is 20 állandó szakbizottsága lesz az Európai Parlamentnek. A szakbizottságok létszáma 24-76 fő lehet. Minden szakbizottságnak van elnöke, alelnökei, akik együttesen az elnökséget adják, valamint van egy titkársága. Az Európai Parlament szakbizottságainak összetételének tükröznie kell a frakciók arányát.

Az Európai Parlament strasbourgi alakuló ülésén (2014. július 3-án) szavaztak az egyes szakbizottságok létszámáról, valamint névszerinti összetételükről. A bizottságok a 2014. július 7-i héten tartják majd alakuló üléseiket, ahol a bizottságok megválasztják elnökeiket és alelnökeiket a következő két és fél évre (hasonlóan az EP-elnökének és alelnökeinek tisztségeihez). Az első fordulóban a szavazatok abszolút többségére van szükség. Amennyiben ezt nem sikerül elérni, úgy második fordulóra kerül sor. Ekkor az a jelölt kerül megválasztásra, aki a szavazatok többségét kapja. Szavazategyenlőség esetén az idősebb jelöltet választják meg. A második fordulóban lehetőség van új jelöltek állítására is. Természetesen a szavazásokat megelőzően a politikai csoportok egyeztetéseket folytatnak az egyes tisztségek kapcsán.

Az Európai Parlament következő plenáris ülésére 2014. július 14. és 17. között kerül sor, Strasbourgban. Az EP várhatóan 2014. július 16-i ülésnapján szavaz majd Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnökévé történő megválasztásáról.

2014. július 7.

[7] Az Európai Parlamentben piros hétnek nevezik a plenáris ülések heteit, rózsaszínek az ún. képviselőcsoportok heteit, és kék jelzővel látják el a bizottsági ülések heteit. A választókerületi hetek, amikor az EP-képviselők saját tagállamukban, választókerületeikben tevékenykednek, zöld heteknek nevezik.